

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.757 van 12 december 2001
in de zaak A. 103.983/XIV-4009.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat F. PAS,
 kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
 Parklaan 44

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 26 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 februari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 maart 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 26 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. STROEKEN die, loco advocaat F. PAS verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. JANSSEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 27 februari 2001 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 27 februari 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 27 maart 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat verzoekster in een enig middel machtsoverschrijding aanvoert, namelijk dat de bestreden beslissing steunt op juridisch onaanvaardbare motieven; dat zij uiteen zet hetgeen volgt:

“(…)De Commissaris-Generaal motiveert zijn beslissing door gewag te maken van enkele zogenaamd onware uitspraken vanwege verzoekster.

Zo wordt verzoeksters lidmaatschap van de S.C.N.C. door de Commissaris-Generaal in vraag gesteld omdat verzoekster geen volledig juiste herinnering meer heeft van enkele terroristische aanslagen daterend van maart 1997. De Commissaris-Generaal stelt letterlijk in zijn beslissing van 27 maart 2001 dat verzoekster van deze feiten "normaliter op de hoogte had moeten zijn". Dat deze feiten reeds van vier jaar geleden dateren, is blijkbaar geen punt.

Dat verzoekster niet altijd volledig juiste toedracht van sommige gebeurtenissen kan weergeven heeft te maken met het feit dat verzoekster binnen de S.C.N.C. specifieke taken toebedeeld kreeg, meer specifiek in de sectie "Publicity Bureau and Press" van de S.C.N.C.. Uiteraard kon ze niet van alle zaken even goed op de hoogte geweest zijn.

Alleszins twijfelt de Commissaris-Generaal op grond hiervan onterecht aan het lidmaatschap en de inzet vanwege verzoekster voor de S.C.N.C.. De beslissing dd. 27 maart 2001 werd voor verzoekster dan ook zeer lichtvaardig genomen. Dat derhalve de substantiële pleegvormen werden miskend; Dat de rechten van verdediging ook werden geschonden.”;

Overwegende dat de Commissaris-generaal tot de conclusie komt dat verzoeksters asielaanvraag bedrieglijk is, omdat “(…) er ernstige vragen kunnen gesteld worden in verband met betrokkenes beweerde lidmaatschap van de S.C.N.C.”; dat de Commissaris-generaal als determinerende motieven doet gelden dat de verklaringen die verzoekster aflegde in verband met de terroristische aanslagen in maart 1997 in de

noordwestelijke provincie en de gevolgen ervan, niet met de werkelijkheid stroken; dat de beweringen van betrokkene dat ze op 31 december 1999 deelnam aan de ‘aanval’ op radio Buea niet overeenstemmen met de realiteit; dat ze beweerde “tevens de vriendin te zijn van (...) Mr. M. T. M.” en dat “het (...) wel opmerkelijk (is) dat betrokkene zijn exacte functiebinnen de S.C.N.C.-sectie te Ndop niet kent” noch het beroep dat haar “beweerde vriend uitoefende”, alsook “onterecht (beweerde) dat hij aan een hartaanval overleed”; dat “(...) het (...) opmerkelijk (is) dat betrokkene verkeerdelijk beweert dat Justice Ebong Frederick Alobwede sinds 1994 voorzitter is van de S.C.N.C (cf. ‘ANB-BIA Supplement’ (dd. 1 februari 1996) en ‘West-Africa’ dd. 21-27 augustus 1995); dat ze niet precies kan zeggen wanneer de president van de S.C.N.C. gearresteerd werd en dat ze bovendien de precieze aanleiding van deze arrestatie niet kent (...).”; dat verzoekster enkel kritiek uit op het eerste motief; dat zij de overige determinerende motieven niet betwist; dat de kritiek van verzoekster zich derhalve richt tegen een overtollig motief, daar de overige niet-betwiste motieven volstaan om de bestreden beslissing te dragen, derwijze dat, mocht deze kritiek gegrond zijn, ze de wettigheid van de bestreden beslissing niet vermag aan te tasten; dat de grief dat de “beslissing steunt op juridisch onaanvaardbare motieven” niet opgaat;

Overwegende dat verzoekster ook nog stelt dat de rechten van verdediging zouden zijn geschonden, zonder uiteen te zetten op welke wijze; dat een dergelijk blote bewering niet volstaat om als een ontvankelijk middel te kunnen worden gelezen; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf december tweeduizend en één, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

G. DEBERSAQUES.